

Передплата

«РУСЛАНА» виласла:
в Австрії:
на члнй рік . . . 30 пер.
н п.ч року . . . 10 пер.
н шер. в року . . . 5 пер.
н м.г.д. . . . 170 пер.
За границею:
члнй рік . . . 18 рублів
або 36 франків
на рік року . . . 8 рублів
або 18 франків
Єдинкове число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Варшави ми очі і думки ми варшави: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руска ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о 5^{1/2} год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. і. п. Дембровського (Херуццини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає слідше напередє застереженя.— Режлямації неопечатаніє вільні від порта. — Оголошеня значайні приймають ся по ціні 30 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

Увагу політичних кругів звертає на себе заповіджений ніші і завтра загальний страйк університетських студентів, про котрий ми вже вчера згадали. Ліберальне і радикальне деннікарство з N. fr. Presse на чолі розвинуло широку агітацію, розогнило уми, що нібито загрожена свобода научуваня і свободна наука, колиб проф. Вармунд не викладав на університеті в Інсбруку катол. церковного права і перейшов в стан супочинку. N. fr. Presse обурена тим, що нібити молодіж більше дбає про самостійність університетів і свободну науку, почуває ся більше до поступових засад, як послі. Она висловлює жаль, що між парламентарними сторонництвими розлад і нема звязи між ними а університетскою молодіжю і приписує вину того послам.

Ректор віденського університету вівзав молодіж до спокійного поведеня і учащаня на виклади, а сенат з свого боку готов до заяви за свободою університетів і науки, одначе сенат не може мішати ся до автономічного зарядженя правничого віділу в Інсбруку. Вп очім вість про перенесенє проф. Вармунда в стан супочинку є невірна а здержанє викладів не я ніякою карою.

Мимо того сподівають ся бодай в Інсбруку заворушеня на університеті, а се могло би вплинути як пошесть на інші університети. Послі німецкого людowego сторонництва намагають ся вплинути на молодіж, щоби занехали всяких демонстрацій, особливо звернених проти міністра Мархета, позаяк по его уступленю прийшов би міністер з христ. суспільників. Також пот. Масарик відраджував студентам всяких демонстрацій, позаяк се помогло би лише до побіди христ. суспільникам. Як бачимо з того, не розумні і розумові аргументи висувують сі дорадники, а лише партийні свої понуки. Було би справді сумно, колиб правительство і державна рада мали угнути ся перед напором певної части загорільців. W. Allg. Ztg. заповідає, що колиб студенти насильно хотіли ударемнювати виклади, тоді правительство зачинить університети і слухачі втратилиб рік.

Заповіданий на четвер загальний страйк університетський вольнодумних студентів німецких не відбуде ся, як подають останні вісти. Студенти віденського університету по переговорах з ректором, впевнили ся, що се було би для них і для самого університету вельми шкідливим почином і тому постановили занехати сего заміру. Такої думки мають бути також студенти в Інсбруку. Отже виходить на те, що з великої хмари на овиді N. fr. Presse малий дощ!

Tiroler Tagblatt заперечує, начеб проф. Вармунд мав п сля укінченя від-

пустки перейти в стан супочинку, одначе звіщає, що він уже не буде дальше викладати в Інсбруку.

В бюджет. комісії ухвалено бюджет для наук, товариств, академії наук і шгук. Посол Романчук домагав ся підвишеня підмоги для наук, товариства ім. Шевченка у Львові і для висшого музичного інститута руского у Львові. Що до першого зазначив міністер, що підмогу товариству науковому вторік підвишено, що до дальшого підвишеня ведуть ся ще пересправи.

По ухваленю розділу про будову водних доріг бюджетова комісія закінчила свою роботу і вибрала генеральним референтом бюджету проф. Штайнвендера.

Регулямінова комісія держ. ради. Голова комісії др. Фукс вказав на конечність зміни регуляміну, над чим вивязала ся широка розправа, в котрій забирали слово майже всі члени. Більшість прихилила ся до внесеня Пернерсторфера і Редліха, щоби для внесеня п. Кіярого о помноженє числа членів президії устанвити референта, котрий має як найскорше злати справу, а се не передсуджує розглядови інших внесень, предложених комісії. Справоздавцем внесеня п. Кіярого вибрано дра Штайнвендера, котрий мав ще того самого дня вечер предложити звіт.

Палата вельмож постановила, не відкидати предлоги що до міністерства робіт, але висловити своє становище резолюцією, щоби гірничі справи не належали до сего міністерства, але до міністерства торговлі а промислові школи до міністерства просвіти. Таким способом в обсягу міністерства робіт осталиб лише справи технічні. Резолюція домагає ся, щоби міністерству робіт приділено також водні дороги, регуляцію рік, будову пристаній і т. п., котрі належали в части до міністерства внутр. справ, в части до міністерства торговлі. Таким способом нове міністерство стало би виключно міністерством технічним.

Дальшу компромітацію посла дра Окуневського за его промову в Празі рознесло по всіх віденських часописях поміщенє письмо заст. голови руск. клубу Василька з заявою, що промови дра Окуневського в Празі майже ніхто не зрозумів, і начеб він зовсім не промовляв про славянське зєдиненє. Письмо се зазначає, що руск. клуб не стоїть за славянським зєдиненєм, і відповідну заяву зложив на руки провідників німецких сторонництв парламентарних. Таке виправдуванє поглядів і засад руск. клубу перед Німцями зовсім не причиняє ся до піддержаня поваги і самостійности клубу, а з другого боку вказує на розклад серед клубу, що викликує лише радість в москвофільськ і всепольськ деннікарстві.

Угорський сойм також прийняв методу австр. держ. ради що до правит. предлог, бо пос. Гойчі поставив внесенє попере 150 послами, щоби буд-

жет на 1908 р. трактовано яко наглу справу. Сойм ухвалив се і на той час буде примінюваний заострений регулямін. Засіданя мають тривати від 10—2 і від 4—8 год.

Заграниця.

В петербурських війскових кругах уважають війну з Туреччиною майже неминучою. Полсжене сучасне порівнюють там з тим, яке панувало перед япансько російскою війною. Російські власти докоряють Туреччині, що она пособляє революційному рухови в Персії, підохочує Курдів до різні і таких відносин, які супротивляють ся російським інтересам і правам набути в англо-російськ договорі.

Наколі Туреччина не понехає своїх коромол в Персії, то на погляд війскових кругів може дійти в найближшій часі до оружної розправи.

В російській думі подало 37 послів начерк закона про заведење української мови в початкових школах на Україні. Се внесенє звучить:

- 1) В місцевостях з українською людністю з початком 1908—1900-го шкільного року в початкових школах повинна бути рідна викладова мова.
- 2) Російська мова, яко мова державна, має бути обовязковою в школі.
- 3) В початкових школах на Україні повинні бути книжки, приладновані до розуміня і до житя та побуту українського люду.
- 4) Всі закони, супротивні сим пунктам, знищують ся.

Заяву підписали такі депутати: П. Базілевич (з Чернигівщини, правий), В. Гузь (з Чернигівщини, прав.), С. Коваленко (з Київщини), сьвященик В. Солуха (з Київщини, правий), А. Троїцький, (з Тверської губернії), Соколов 3—ій, Пурпуров (з Астраханської губ., поступовець), Г. Удовицкий (з Полтавщини, монархіст), А. Марков (з Самарщини, октобрис), Рожков (Ставропольщ.), Ліягов (Витської губ., к.—д.), Н. Тараненко (Катеринос.), М. Барибін (Астрах., октобрис), А. Кропотов (Сімбірск., трудовик), А. Лунін (Казавск., к.—д.), І. Сторчак (з Херсонщини, поступовець), Никольский (з Одеси, к.—д.), Н. Панкієв (з Таврії, к.—д.), В. Варламов (з Дону, к.—д.), А. Булат (Сувалки, трудовик), С. Сидоренко (з Київщини, правий), сьвященик Трегубов (з Києва, правий), Лебедєв (з Астр., монархіст), Н. Неїлов (з Олонек. губ., монархіст), сьвящ. С. Богданович (з Київщ. правий), І. Попов (з Самари, октобр.), Б. Бергман (з Катеринос., октобр.), сьвящ. К. Волков (з Київщ., правий), Н. Леус (з Харківщ., правий), Ф. Шевцов (з Могілев., правий), Ів. Луцицкий (з Києва, к. д.), А. Колубакін (з Петербурга, к.—д.), В. Маклаков (з Москви, кадет), О. Пергамент (з Одеси, к.—д.), В. Караулов (з Єнісейска, кадет).

Про се внесенє пише „Рідний Край“ в ч. 15 ось які замітки:

«Те, на що була тільки сподіванка, про що йшла тільки глуха поголоска, стало ся певним вчинком: громадка по слів подала до державної думи заяву про потребу провести законодатною дорогою міцне право уживання української мови в школах на Україні. Подано сю заяву по більшій часті „правими“ членами думи. Ми не раз говорили, які хисткі й рухомі ті грані, що ділять членів думських — на правих, помірних та лівих. Отже, на якому ступні «правости» стоїть той чи инший посол, з тих що підписали українську заяву, не слід проте багато розводитись; хоч і дивують нас деякі імена, зустрінуті під сею заявою, але дивують приємно: коли й сі люди, що до сеї пори зовсім не відзначались українськими симпатіями, підписались під бажанєм мати українські вкладки в наших школах, — то значить, се питанє „дозріло“, пододало багато передсуду, затверділої азички, привчило до себе думку й тих, що були давніш до його безприхильні. Мабуть таки правда, що „крапля й каменя довбає“.

Заяву зложено якось не сьміло, права української школи зазначено в досить не широких межах, але... тим часом можна втішатися й сею заявою. Зроблено рішучий початок. Отже імена членів, що підписали заяву, треба зазначити з подякою.

Однак поданє заяви ще не значить, що справу виграно. Ще треба той законопроект — уміло провести під час його обміркування. Хто і як боронитиме його в думі?

На Великодні сьвятки наші посли розїхались по своїх краях, «до дому». Коли то вони, як той давний ватаг, доторкнувшись до рідної землі, почули в собі нову, більшу силу боронити рідну справу, та утворити їй певну долю».

В Льомбардії проявив ся хліборобський рух наслідком великої нужди між селянами тамошними. Сі прояви можна було помічувати там уже від довшого часу. В однім селі під Міляном прийшло до завзятого бою між селянами а карабінєрами, в котрім з обидвох сторін стріляно остроми набоями. Майже сучасно відбув ся такий бій між селянами а карабінєрами під Кудоніо в провінції Кремонській. Отсі події стають певним доказом давно вже помічуваного революційного руху поміж селянами в Італії, викликаного щораз більшою нуждою в хліборобських веретвах населеня.

З Марокка наспіли вісти, що 7000 жовнірів мулли Бен Багдадеса, мимо заборони султана Абдуль Азіса вирушило до Фреци, щоби перейти на сторону Мулей Гафіда. Ся вість викликала велику радість серед Марокканців.

Афганська справа була предметом запитаня зверненого в льондольскім парламенті до правительства, а іменно вимагано поясненя в справі нападу Афганців на границі Індії і чи є яка ріжниця поглядів що до Афганістану між Росією і Англією.

На се питанє відповів підсекретар до індійских справ виминаючо і візвав членів парламенту, щоби єму не задавали тепер таких питань, поки не буде міг сказати щось певного. Ся відповідь сьвідчить, що Англії не повело ся ще наклонити еміра Афганістану, Гобібулю, до признаня договору заключеного між Англією і Росією перед 7 місяцями, котрий віддає в дійсности Афганістан під опіку Англії. Тимто англійська суспільність затривожена сею непевністю. Одначе спір з Афганцями не викликає між загалом в Лондоні тривоги, бо побиті ворохобники вернули до Афганістану і не відважать ся так скоро до нового напа-

ду. Границя Індії є добре обезпечена англійськими війсками.

В Вашингтоні підписано договір американсько-япанський про мирове рішанє спорів, які могли би виринути між Зєдиненими Державами а Японією. Сей договір що до змісту годить ся з подібними договорами, заключеними з Францією, В. Британією і Іспанією.

Допись з Старосамбірщини.

(Під теперішню пору!)

Кождому з нас Русинів відомо, що тяжкі настали для нас часи. Щоби удержатись під нинішню пору на ногах, мусимо всі як оден муж доложити рук до заведеня між собою єдності і карности; ніхто най не горячкує ся, а також най не сидить з заложеними руками, або не тратить рівноваги духа! Лише днешникарство втратило розвагу і рівновагу, а то всьо має лише одну ціль, щоби настроїти як найнеприхильніше всіх супротив Русинів, та викликати розярєнє з обох сторін, з чого вишліб страшні наслідки. Навіть деякі урядники (приміром Старий Самбір) своїм поведєнем визивають спокійне руске населєнє, та добавають у Русина якісь мнимі бунти в проході по місті, або в якій небудь рускій пісні. Всюди несуть ся кличі бойкотувати Русинів та від них сторонити, так що Русин в уряді чуєсь як би який зайда.

Одинокою дорогою та способом, щоби удержатись у власних силах, є економічне і просьвітне піднесенє мас народу, та розбудженє сьвідомости національної між нами самими. Закладаймо по всіх містах і місточках свої склепи та інші економічні інституції.

Склеп у місті повинен бути складовим склепом для склепів по селах. Та найбільшою перепоною до отворєня склепу у місті є недостача поміщеня. Тому передовсім треба постаратись о власну хату. Міг би хтось закинути, що нема звідки взяти гроша на будову своєї хати — однак де є добра воля і охота і правдива праця не лиш на устах, там найде ся все! В кождім повіті найде ся настілько Русинів, що чейже зможуть побудовати скромну спільну хату! А коли ми до сего не спосібні, то не маємо чого нарікати на других, лише радше плачмо самі над собою.

Ми повинні складати жертви на підвалини нашої будучини! а будучина наша передовсім в економічнім піднесеню нашого народу. Даймо народови хліба, та способи до лучшого і лекшого житя, а з певністю і при менчій агітації висеремо своїх послів, свої ради повітові та громадські і пр.! — Лише потреба спільної праці, та власної охоти до неї! А то звичайно треба нашого Русина і то інтелігента не селянина, тягнути, щоби він дав яку лепту на народну ціль, та щоби приїхав на сільну нараду. Велика часть з нас не бере майже ніякої участі в праці народній, а вся праця як і єї попиранє материяльне спочиває лише на тих самих людях, що і кують і дують! Нині не пора відпочивати або лише критикувати та філософувати! се повинно уважати ся гріхом супроти свого народу!

Крім байдужности серед нашої інтелігенції є багато трусливости та боязни признавати ся отверто до своєї народности. Що, як що! але се вже недостача характеру, се упідлюванє себе перед другими. Ніхто не вимагає, щоби Русини були загорільцями, але соромити ся своєї народности се підлота! І як раз через се, що багато є між нами великих страхопудів та відступників, виробляють ся у нас

деякі люди на завзятих загорільців бачучи, що нива наша така запушена а робітників так мало! Одні боять ся своєї тіни, другі впрост цурають ся свого народа, иншим все байдужне — а мало є таких, котрим би дійсно лежало на серци добро народу. І чиж дивуватись, що Поляки кажуть засьдно — «gdyby tylko tych prowadzących zamknąć, byłby spokój». Через такі відносини уважають у нас кожного рухавійшого патриота радикалом (через що лиш зискує на славі партія радикальна), хотай тим людям і не снить ся якийсь безбожний радикалізм. І орієля хвалять ся радикали, що лише они одні і більше ніхто, жєлають добра своему народови, а всьо проче лише галапаси (так приміром виражались они про зїзд партії нац.-дем. у Львові).

Одною причиною, чому так тяжко спромочись на свою хату, се прикра і тяжка праця стяганя жертв і вкладок, від котрих майже кождий відтягаєсь, або дає дуже нерадо примушений вічним напастованєм збирача. Се не повинно мати місця у інтелігентної людини, бо такий спосіб лише зражає людий охочих до праці.

Не раз деяким людям не жаль програти в карти, або пропустити в товаристві в кнайпочці і кілька або кільканай цільє корон, але дат. корону на народну ціль вже тяжко!

Нераз вимагаємо від наших селян, щоби они бойкотували горівку, тютюн і відмовили собі того збитку, але чому то ми інтелігенти не такі скорі до таких геройств. А жаль бере чоловіка, як то деякі наші люди інтелігентні тратять марно гріш на дорогах «сніданках».

До власної хати можна би прийти таким способом. В декотрих місцевостях скадає кількох заможнійших відповідний капітал потрібний на будову, позичають безпроцентово Товариству сей гріш на час, доки не вибудує ся хата, а коли вже хата готова, тоді бере Товариство позичку і віддає тим, що дали на час гроші, а рати сплачує з впливаючих вкладок, до котрих зобовязують ся на письмі члени Товариства та з доходів, які принесе хата, будь то з склепу, каси, або забав, представлень і прч. Так то в сей спосіб при невеликих жертвах можна дійти до своєї власної хати! А своя хата в повіті се підстава до організації! Се розуміє і простий мужик, котрий лише просить Бога, щоби міг виставити свій дім і мав свій куток. Лиш крихітку доброї волі і приложєня рук до праці а нема нам чого бояти ся!

Звіт Тов-а взаїмних обезпечєнь „ДНІСТЕР“ за XV адміністраційний рік (1907).

(Конець).

Всі 2101 шкід без коштів ліквідації і ратункових виносили 1,135.627-97 К, з того остало невиплачених з кінцем року 29 шкід в квоті 16.525 К — натовість: виплачено з р. 1907 відшкодовань 2072 в сумі 1,119.103-97 К, з р. 1906 відшкодовань 15 в сумі 5-380-04 К, а з коштами ліквідації 15.490-40 К і ратунковими 8-075 К, разом в р. 1907 за 2087 шкід 1,148.048-41 К. З тої суми реасекурація звернула „Дністрови“ 549.978-31 К, так що на власний рахунок остало 598.070-10 К.

На будинках приключило ся 1962 шкід на 1,088.396-97 К, на збіжу 98 шкід на 44.420 К, на инших движимостях 51 шкід на 12.901 К, разом 2101 шкід на 1,135.627-97 К. З того припадає: а) під твердим покритєм 13 шкід на 12 13.269 К, б) під гонтами 103 шкід на 69.623 К, в) під соломою 1985 шкід на 1,052.735-97 К. Попередного року було 1883 шкід, котрі з коштами виносили 1,057-345 К 96 с.

В дорозі ласки призвано і виплачено 47 відшкодовань в сумі 18.240,52 К, натомість відмовлено відшкодовань в 14 случаях (9 з причини незаплатення, і з причини судового засуду, і з причини подвійного обезпечення, 3 з інших причин). Відклику до суду мирового не було жадного ані позову судового, натомість були 3 позови пониженованих против агентів (в однім случаю агента засуджено на заплату за занедбане, в 1 увільнено агента, в 1 ще справа не рішена). За всі 15 літ виплатило Товариство 15.839 відшкодовань в сумі 8.692,257 К, з того 304 відшкодовань на суму 121.966 К в дорозі ласки.

Білянс Товариства показує зріст і стан поодиноких рахунків. Фонд резервний побільшився 157.175 К, бо отримав значнійший приділ з зиску попереднього року і решту незачислених зворотів, і вносить тепер 1.003.364 К 14 с. Резерву премій піднесено на 53% власної премії і вносить 613.720 К, т. є. о 63.510 К більше як попереднього року. Резерва спеціальна (на надзвичайні видатки) побільшилась о 3.959,25 К і вносить 35.000 К. Фонд спеціальний на звороти дістав з надвижки попереднього року 34.779,25 К і вносить 50.939,14 К. Фонд емеритальний урядник в дістав 38.949,84 К і вносить 218.364,55 К, на ту суму зложило Товариство квоту 146.028,88 К, урядники 32.967,16 К і прибуло з власних доходів фонду 29.368,51 К. Приходу з процентів сего року було 9.076,06 К, видатку на пенсію вдові 640 К. Фонд емеритальний урядників збирає ся від 10 літ.

До фондів в цілі забезпечення провізоричного персоналу (по мисли закона з 16/12 1906 В. з. д. ч. 1, який значне обов'язувати від 1. січня 1909), котрі тамтого року Рада надзираюча утворила і дотавала квотою по 12.500 К, відложено в р. 1907 по 7.500 К, тепер вносять ті фонди по 20.000 К.

Фонд на ріжницю курсів зменшився о 26.429,10 К, бо з того фонду покрито страту на курсі цінних паперів, яка виїшла рахунково в наслідок надзвичайного обниження курсу паперів з кінцем року.

Стан цінних паперів вносить разом з паперами фонду емеритального 1.057.300 К вартости номінальної, а 1.006.007,30 К після грошевого курсу.

Вклады в банках и шадниці побільшили ся; доложено в Рускій Шадниці в Перемишлі 130.000 К, разом має „Дністер“ в тамошній Шадниці 152.620 К, в Товаристві взаїмного кредиту „Дністер“ на вкладці 25.000 К і на рахунку біжучім 100.000 К на уділах 1399,40 К, в Банку краєвім за купони 10.951,84 К (по відчисленю належитостей Банку), в Шадниці поштової 532,93 К, разом вкладки пливні в Банку, Шадниці і Товаристві 290.504 К 17 с.

Власні реальности Товариства позістали в білянсі з попереднього року з вартостию 715.000 К. Довгу і обтяженя на реальностях нема жадного. Дохід з реальностей за р. 1907 вносил 18.578 К 41 с.; квоти тої не можна обчисляти процентово від вартости реальностей, бо тільки в однім домі винаймлено помешканя і склени за чиншом, в другім містять ся бюра Товариства і мешканя служби.

Активам Товариства в сумі 2.404.200 К 82 с. противстоять пасива Товариства 2.101.247 К 82 с. В пасивах нема жадних довгів і обов'язань Товариства (крім незначної квоти провізії 3.608,20 К агентам), є тільки самі фонди Товариства і кавці.

Кошти адміністр. вносили 427.447,86 К Кошти інвентаря, датки сторожам огневим і оплати до Каси хорих і до фонду емеритального в сумі 15.628,64 К, яко конечні видатки цолучені з зарядом Товариства, разом сума видатків адміністраційних 443.076,50 К. (попер. року 423.277 К).

Заплати від агентів впливали правильно: завлатили в протягу року 1.976.651 К, відписались на страти в рахунку агентів 2.535,02 К. Залеглости у агентів за нестягнені перед кінцем року премії вносять 140.149,45 К, майже так само, як попереднього року, хоть

сего року було до стягненя більше премії. Надвижка білянсова вносить 302.782 К.

Отсе короткий образ розвою нашого руского тов-а огневих обезпечень. Він хвалить ся сам собою, а в нас будить почуте власної сили і певність, що галицька Русь-Україна спосібна до економічного труду.

Тиха, витривала і совісна праця дирекції тов-а взаїмних обезпечень „Дністра“ під проводом начального директора д-ра Ярослава Кулачковского дає їй спроможність станути перед рускою суспільністю зі звітом, яким, дай Боже, щоби могли повелічати ся всі другі наші економічні і фінансові інституції.

Просямо відновити передплату.

Новинки.

— **Календар.** В четвер: руско-кат.: Єремій Прп.; римо-кат.: Бонифатія. — В п'ятницю: руско-кат.: Бориса і Гліба М.; римо-кат.: Софії і 3 дочок.

— **В Самборі** є від вісьмох літ бурса, що рік-річно дає приміщене до 50 ученикам з околиці за невеликою винагородою. Інституція ся придбала собі власну реальність, побудувала новий партеровий дім при помочи Добродіїв і затагнутої позички, а задля недостатчі більших средств матеріальних не може приступити до будови головного будинку, та міститись мусить в домаймлених сусідних домах, за котрі оплачує значні чинші. Плян на головний будинок лежить вже від року готовий, а годі приступити до будови, доки Виділ не має бодай настільки призбираних фондів, щоби міг заплатити підприємцеві першу рату. З огляду на велику потребу здвигненя нового будинку і значне число зголошуючих ся учеників звертаємо ся до П. Т. Добродіїв і громадян Самбірщини і сумежних провітів з покликом і прошенем о присилане датків на руки о. М. Ортинського, катехита ц. к. семінарії учительської в Самборі. — Від Виділу „Шкільної Помочи“ і бурси в Самборі, дня 10. мая 1908.

— **З Київщини до Аргентини.** З містечка Монастириць вибрало ся доси 40 міщан на роботу до Аргентини, а багато готуєть ся до виїзду. До еміграції заохочують наслані агенти і беруть за перевіз одної особи по 45 рублів.

— **Зелізна катастрофа в Рудках.** Вчера вч. о 7³⁰ год. поїзд, що їхав з Самбора до Львова, вїхав на стації Рудки на магазиновий шлях, на яким стояло 16 тягарових возів. Наслідком зудару поїзду з тими возами два вози розпорощили ся на кусні, а два вискочили із шин. З поїзду оден віз вилетів із шин, а машина дещо ушкодила ся. З подорожних 5 осіб легко поранило ся, а 40 дістало потрясеня нервів. Катастрофа наступила з причини лихого устанвленя зворотниці. Здає ся, що хтось зі злоби змінив в останній хвилі зворотницю, бо машиніст бачив якогось утікаючого чоловіка до ліса. Жандармерія провадить слідство. В три години по катастрофі приїхав до Рудок директор залізниці Рибіцький з шефом руху Векслером.

— **Жерела нафти** відкрито в острожскім повіті, полудневої части вороніжської губернії, яку заселяють Українці. Жерела є вельми обильні в кипячку доброї якости.

— **Союз славянського Сокільства.** Товариства Ceska Obec Sokolska, Союз Hrvatskih Sokolskih Drustava, Slovenska Sokolska Zveza, Savez Srbskih Sokolova kraljevine Srbije і Союз болгарських гімнастичних тов. „Юнак“ зложили загальний Союз славянського Сокільства, якого головою вибрано д-ра Шайнера, голову чеського сок. Союза. До Союза не вступили гімнаст. товариства польські ні російські ані наші рускі.

— **Воробкевич (Євген) Емануїл**, правосл. папх в Іспасі (на Буковині), помер 10. с. м. по тяжкій грудній недузї в 45 р. жятя. Покійник був середущою дитиною пок. нашого композитора і писателя Іздора, з котрих полишила ся між живими вже лиш Вікторія, жена рад-

ника краєвого Сімігінювича. Покійний був якийсь час при правосл. церкві у Львові. О. Емануїл був чоловіком талановитим, який за молоду брав ся до віршованя і его стишки появляли ся в давнійших буковинських календарях і зладив він кілька підручників для правосл. церкви. О. Емануїл розумів і поважав заслуги свого батька і по его смерті зібрав і впорядкував розкинені его рукописи. Ноти передав відтак „Станиславовському Боянови“ а поетичні твори др. О. Маковевич, щоби заняли ся їх опублікованем. В житю народнім не брав участі, однак мав до Русинів, як зазначає „Буковина“, прихильне серце, задля чого зносив неодну прикрість.

— **Клопіт з циганами.** Не орють, ні сіють, а живуть мов птахи небесні — се цигани, яких повно всюду волочить ся по Галичині. З городенкої рогацьки під Львовом донесено вчера поліції, що прибула там ватага циганів, за якою довго шукала жандармерія за крадіж селянських коний. Жандарми придержали вправді 4 вози з 4-ма циганками і 16-ма циганчатами, але 3 цигани утікли з рештою возів до ліса. Поліція спровадила вози з циганками і діворою до Львова, а за циганами вислала кінних поліціянтів. Небавом спіймано циганів, а вечером впав в руки поліції другий табір циганів з 7-ма возами. Всіх циганів відставлено до суду.

Оповідки.

— **Іменоване.** Цісар надав професорови промислової школи у Львові, Володисл. Клапковскому, титул шкільного радника.

— **Тарасове съвято в Тернополі.** Вечерниці в честь Шевченка устроюють укр.-рускі товариства в Тернополі в неділю дня 17. мая с. р. в салі „Мищанського Брацтва“. Програма: 1) Вступне слово. 2) Вебер: увертура з опери „Ернанте“ — орхестра 55 п. п. 3) Народні пісні — Ан. Вахнянина. 4) Шопен: Концерт е-моп. Сольо фортен. з акомп. орхестри, відграє проф. Ол. Пашкевич. 5) Деклямація п. Ів. Бородивичівної. 6) Ф. Колесса: Збірка народних пісень — мішаний хор мищанський. 7) а) Анат. Вахнянин: „Нема мені породаньки“, сольо сопран. з опери „Купало“. б) Богдан Вахнянин: „Сирітка і соловейко“, сольо сопр., панна О. Вахнянинівна. 8) Шевченко-Богдан Вахнянин: „Титар“ музична картина на хори мішані і мужескі з солями сопрановими і теноровими п-я Ольги Вахнянинівної і Анатоля Малиновського, з акомп. повної орхестри 55 п. п. Білети можна набувати вчаснійше в „Нар. Торговлі“, в день концерту вечером від год. 6. при касі. Початок о год. 8. вечером.

Телеграми

з дня 13. мая.

Відень. Цісар прийме дня 30. с. м. в Бургу ювілейні желаня армії і жандармерії.

Вчера вечером відбув ся галевий обід в честь даньского короля.

Відень. Кружляє чутка, що пос. Окуневский виступив з руского клубу.

Петербург. На два вправляючі відділи війська окодо Тифлісу напали ворохобні племена і убили 1 жовіра а кількох ранили. В погоню за ними вислано відділ війська.

Канеа. Держави, які мали на Креті свої військові залоги, донесли теперішному надкомісареві Заїмісови, що мають до него довіре і вицофають свої залоги з цілого острова.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готель, реставрація і каварна — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Пріїхали 12. с. м.: Марія Половнята, Підярків; Ілько Волексин, Цінява; Никола Ванкович, Чорна; Андрей Чабан, Краків; Михайло Садовский, Видарок; Микола Петрицький, Копичинці; Сев. Наконечний, Лдаїне; М. Винар, Милашовичі; др. Ярослав Олесницький, Дрогобич; Мих. Миколаевич, Скоморохи; Мик. Комарницький, Лежайск; др. Мих. Новаковский, Богородчани; Ів. Калимон, Дубровиця; Мих. Солонуха, Рава руска; Осип Мартинович, Мечиці; Данило Ганущак, Перегінсько; др. М. Френкель, Журавно; Озія Гільбурд, Росія; Ілля Мардеревич, Камінка вел.

Товариство Взаїмних Обезпечень в Кракові.

Виказ найвисших цін

до яких землеклони в 1908 р. можуть бути обезпечені від граду.

Рід землеклонів		В судових повітах Галичини і Буковини.					
		А		Б		В	
		Андріхів, Балгород, Бала, Бел, Бохня, Бжеско, Бжостек, Бжозів, Буковско, Хжайів, Пеняковичі, Чорний Дунаець, Домброва, Дембица, Добинь, Дукля, Днів, Фриштак, Гаюгів, Горлиць, Гробиів, Ясло, Яворяно, Норданів, Кальварія, Кенти, Кольбушова, Краків, Кросенко, Кросно, Кшешовиці, Лежайск, Лляцова, Лско, Лшкя, Лютовська, Ланьцуть, Марія, Мелєц, Милівка, Мшана долина, Мушина, Мислиничі, Неполемниця, Ніско, Новий Санч, Новий Торг, Освенцім, Пільзно, Підгуже, Переворск, Радів, Радомисль, Рошниця, Розвадів, Рудник, Римаів, Рашів, Сянок, Ставина, Соколів, Старий Санч, Стриків, Суха, Тарнобжег, Тарнів, Тухів, Тичин, Улаів, Устрики, Вадовий, Величка, Вясиця, Войнич, Заклічин, Жабно, Затор, Жмгород, Живець.		Белз, Бірча, Бісрка, Богородчани, Болахів, Бешівці, Боршня, Бурштин, Буск, Ходорів, Цшпанів, Десятин, Добромил, Долина, Дрогобич, Дубенко, Галич, Городок, Гвоздець, Галич, Яблонів, Янів, Янослав, Яворів, Калущ, Камінка, Комарно, Коломия, Косів, Красна, Краковець, Куликів, Кутів, Любачів, Львів, Лука, Медичині, Миколаїв, Мостиска, Мости пел., Надвірна, Немірів, Пужаковичі, Оттинь, Підбузь, Печеніжин, Прухйік, Перемисль, Перемисляни, Рава р., Радимно, Радеків, Рожнятів, Рогатин, Рудки, Самбір, Сивка, Судова Вишня, Сколів, Сокаль, Солотвиня, Станиславів, Старий Самбір, Стара сіль, Стрий, Щирець, Товмач, Турка, Тисмениця, Унів, Винники, Войничів, Заболотів, Жабє, Жовквя, Журавно, Жидачів.		Борщів, Броди, Бережани, Бучач, Будишів, Чортків, Городена, Гришмаля, Гусятин, Кошчичині, Козова, Лопатин, Мельниця, Микунині, Монастирська, Нове село, Обертин, Олесько, Підгайці, Підволочиска, Золотий Потік, Скалат, Снятин, Тернопіль, Теремболовля, Тлусте, Вишнівчик, Залішів, Залішків, Збарж, Зборів, Золочин.	
		<p align="center">Буковина.</p> Боні, Чернівці, Чудин, Дорна Ватра, Гурагумора, Кімполонг, Кірмань, Пугіла, Радів, Садагура, Селетин, Серет, Соляка, Станівці, Стороничець, Сучава, Вашківці над Черемоном, Рижниця, Заставна.					
Поз.		поз.	корон за 100 кг.	поз.	корон за 100 кг.	поз.	К за 100 кг.
1	Жито озиме	1	18—	1	17—	1	16—
2	Жито яре	2	17—	2	16—	2	15—
3	Пшениця озима	3	22—	3	21—	3	20—
4	Пшениця яра	4	21—	4	20—	4	19—
5	Ячмінь	5	15—	5	14—	5	13—
6	Оркіш	6	15—	6	14—	6	13—
7	Овес	7	15—	7	14—	7	13—
8	Гречка (Татарка)	8	16—	8	15—	8	14—
9	¹⁾ Кукуруза	9	15—	9	14—	9	13—
10	Просо	10	13—	10	12—	10	11—
11	Горох звичайний (білий і зелений)	11	18—	11	17—	11	16—
12	Горох (Вікторія) і Велигорох зелен.	12	23—	12	22—	12	21—
13	Біб	13	15—	13	14—	13	13—
14	Бобик	14	14—	14	13—	14	12—
15	Фасоля звичайна	15	18—	15	17—	15	16—
16	Сочевиця звичайна	16	16—	16	15—	16	14—
17	Ленча (Вика)	17	14—	17	14—	17	13—
18	Лубінь	18	11—	18	10—	18	10—
19	Тимотка	19	46—	19	44—	19	42—
20	³⁾ Конюшина червона (насінна)	20	140—	20	135—	20	130—
21	Конюшина шведська	21	140—	21	135—	21	130—
22	Конюшина біла	22	120—	22	115—	22	110—
23	Ріпак зимовий	23	26—	23	25—	23	24—
24	Ріпак літний	24	24—	24	23—	24	22—
25	Льнянка (Льниця, Ржій)	25	19—	25	18—	25	17—
26	Конопне волокно	26	42—	26	41—	26	40—
27	Насіне конопне	27	19—	27	18—	27	17—
28	Лен волокно	28	50—	28	48—	28	46—
29	Насіне льну	29	26—	29	24—	29	23—
30	Мак	30	54—	30	52—	30	50—
31	Аниж російський	31	46—	31	44—	31	42—
32	Аниж плоский	32	50—	32	48—	32	46—
33	²⁾ Хміль	33	250—	33	240—	33	240—
34	Лоза кошикарська 1-літ.	34	3—	34	3—	34	2.50
35	Лоза кошикарська 2-літ.	35	1.50	35	1.50	35	1.20
36	⁴⁾ Конюшина червона на пашу	36	5—	36	4.50	36	4—
37	Тютюн	37	—	37	50—	37	50—
38	Бульба	38	2.50	38	2.50	38	2—
39	²⁾ Бураки цукрові	39	2—	39	2—	39	2—

Солома в відношеню до вартости зерна буде числити ся мінімально:

	В судових повітах означених буквою А.	В судових повітах означених буквою Б.	В судових повітах означених буквою В.
з пшениці, жита, ячменю, вівса і струкових землеклонів	в $\frac{1}{6}$ части вартости зерна	в $\frac{1}{8}$ части вартости зерна	в $\frac{1}{10}$ части вартости зерна
з гречки	$\frac{1}{10}$ "	$\frac{1}{10}$ "	$\frac{1}{10}$ "

- 1) Кукурудзу буде приймати ся до обезпеченя з вилученем бадилля і листя с. є лише саме зерно без підвиснення задатку.
- 2) Хміль і цукрові бураки можна обезпечувати по ціні законтракованій, евентуально по потрученю коштів доставки, если законтраковано лосо стация залізнична або фабрика.
- 3) При обезпеченю конюшини насінної належить подати, який покос обезпечує ся на зерно.
- 4) При обезпеченю конюшини червоної на пашу, если має бути обезпечений також другий покос, мусить бути поданий до обезпеченя окремою позицією.

Замітна: Землеклони названі під поз. 34, 35, 36 і 37, се є кошикарська лоза 1-річна, кошикарська лоза 2-літна, конюшина червона на пашу і тютюн будуть прийняті до обезпеченя після сподіваного збору, поданого в метричних сотнарах з одного морга, а не як доси ричалтова вартість з тогож.

А хміль буде привнятий до обезпеченя по ціні за 100 клг., а не як доси за 50 клг.

